

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ Ἰωαννίνων

Συντεθεῖσα ὑπὸ φιλοχρίστου Ἰωαννίτου χάριν
τῆς πρὸς τὸν Ἅγιον αὐτοῦ εὐλαβείας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
(Ἐπειρώτου «χωρίον Γχρισμ.πάνι»)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΘ. ΖΑΓΚΛΙΦΑ
ΕΝ ΑΙΓΙΩ
1899

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐν περιλήψει τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου

ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἀθλήσαντος ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 17 Ἰανουαρίου 1838

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν μου

1) Γυνή τις Σταμάτω τοῦνομα, ἀπὸ τὴν Λεσινίτζαν τοῦ Ζαγορίου, ἔχουσα τὴν δεξιάν της χεῖρα παραλελυμένην καὶ ἀκίνητον πρὸ μηνῶν δύο, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἀγίου ἔδραμε μετ' εὐλαβείας, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸν πατέρα της καὶ τὸν πενθερόν της. Σάββατον ἐσπέρας ἦν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγίου καὶ διανυκτερεύσασα κειμένη ἐπὶ τοῦ τάφου, τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς εὐρέθη ὑγιής· καὶ λαβόντες αὐτὴν ὅ,τε πατὴρ της καὶ πενθερός της ἀνεχώρησαν χαίροντες.

2) Παιδίον ὀκταετὲς ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, ἀλαλον καὶ παραλελυμένον τοὺς πόδας ἐκ γενετῆς κείμενον ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀγίου μετὰ ἄλλων πολλῶν ἀσθενῶν, ἐθεραπεύθη μὲ ἐκπληξιν πάντων, καὶ ἤρχισε καὶ νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ περιπατῇ ἐλευθέρως.

3) Ἐτι δύο παιδία ἀδελφία ἄρρεν καὶ θῆλυ, τὸ ἐν τεσσάρων χρόνων, τὸ ἄλλο χρόνων ὀκτὼ καὶ τὰ δύο παραλελυμένα τοὺς πόδας ἐθεραπεύθησαν ἀμφοτέρω.

4) Ὁμοίως καὶ ἄλλο παιδίον ὀκτὼ ἐτῶν ἀπὸ χωρίου Λόγγον τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνοπόλεως, παράλυτον ἐκ γενετῆς, προσελθὼν εἰς τὸν τάφον ἐθεραπεύθη.

5) Γυνή τις Αἰκατερίνη τοῦνομα ἀπὸ χωρίου Πράμαντα τοῦ Τζουμερκίου, πάσχουσα ἀπὸ πόνους δριμυτάτους τῶν ἐντοσθίων προσελθοῦσα μετ' εὐλαβείας ἐθεραπεύθη.

6) Κόρη τις δώδεκα ἐτῶν ἐκ τοῦ Μετσόδου ἀπὸ σεληνιασμόν

δεινὸν συνεχῆ καὶ πολυχρόνιον πάσχοντα, προτελθούσα μετ' εὐλαθείας εἰς τὸν τάφον ἐθεραπεύθη

7) Ἐτερον παιδίον τετραετὲς Νικόλαος τοῦνομα ἀπὸ χωρίον Δολιανὰ, παραλυτικὸν πρὸ τριῶν χρόνων, προσενεχθὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς του Δέσπως εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐθεραπεύθη.

8) Ἄλλη τις γυνὴ Στασινὴ τοῦνομα ἀπὸ χωρίον Γρίμπο-
βον πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν φαγούραν, καθ' ὅλον τὸ σῶμα, σχε-
δὸν τρεῖς χρόνους, ὁμοῦ καὶ τὸ τέκνον τῆς δύο ἐτῶν τὸ ὁποῖον
ἐγεννήθη μὲ τὸ ἴδιον πάθος τῆς μητρὸς του, παρακινήθεισα,
ἀπὸ πολλοὺς, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἰωάννινα εἰς ἰατροὺς, ἀποκριθεῖσα
εἶπε θέλω ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀληθινὸν ἱατρὸν τὸν Νεομάρτυρα Γεώργιον
καὶ ἐλθούσα μετὰ πίστεως θερμῆς ἡλευθερώθη ἀπὸ τὸ πάθος ὁμοῦ
καὶ τὸ τέκνον τῆς.

9) Γυνὴ τις σύζυγος τοῦ Ἀναγνώστου Οἰκονόμου ἀπὸ
Βήσανην παράλυτος γενομένη καθ' ὅλα τὰ μέλη της, ἅμα ὅπου
τὴν ἀλειψαν μὲ ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ἁγίου ἐθεραπεύθη

10) Ἄλλη τις γυνὴ Παρασκευὴ τοῦνομα ἀπὸ χωρίον Κό-
τζανόπουλον τῆς Λάμαρης πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν ὅλων τῶν
μελῶν της παραλυσίαν, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἁγίου ἐξεκίνησε
μετ' εὐλαθείας διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν· καθ' ὁδὸν ὅπου ἦ-
τον εἰς τὸ ἄλογον ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ καὶ καταβᾶσα ἀπὸ τὸν
ἔππον, ἤρχισε νὰ περιπατῇ, καὶ ἔω; οὐνὰ φθάσῃ εἰς τὸν Ἁγίον
ἔλαβεν ἐντελῶς τὴν ὑγίαν της.

11) Ἄλλη τις γυνὴ Χάϊδω τοῦνομα ἀπὸ χωρίον Καστανιάς
τοῦ Ἀσπροποτάμου, πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν ἀσθένειαν παραλυσίαν
καθ' ὅλα τὰ μέλη της καὶ ἐτοιμασθεῖσα νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Μέ-
ταξον νὰ ἐπισκεφθῇ ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ Μετζόβου, κατ' ὄναρ
τῆς φαίνεται ὁ ἅγιος νέος μὲ τὴν φουστάνελλα του, καὶ τὴν δια-
τάττει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἰωάννινα. ἐκεῖ εἶνε ἱατρός καλός, καὶ

αὕτη τοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχει ζῶον καὶ ἄνθρωπον νὰ τὴν μετα-
κομίσῃ ἐκεῖ· καὶ ὁ ἅγιος τῆς εἶπε νὰ περιμένῃ ζῶον. Καὶ τὴν
αὖριον ἦλθεν ἓνας χριστιανὸς καὶ τὴν ἐφόρτωσεν εἰς τὸ ζῶον του
καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὸν Ἁγίον. Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! τὴν ἰδίαν
ἡμέραν ἐσηκώθη εἰς τοὺς πόδας της. Ὁμοίως καὶ τὰ χεῖρα της
ἱατρεύθησαν τὰ ὅποια ἦσαν ἄπλυτα ἐξ μηνῶν, καὶ τότε ἔλαβε σα-
ποῦνι καὶ τὰ ἐπλυνε. Τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα τοῦ ἁγίου κα-
θὼς καὶ τὰ ἀνωτέρω θαύματα, ἐδημοσιεύθησαν ἐνώπιον τοῦ τότε
Ἀρχιερέως κυρίου Ἰωακείμ ἁγίου Ἰωαννίνων, τοῦ καὶ πατριαρ-
χεύσαντος, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν προϋχόντων τῆς πόλεως.

12) Ἰωάννης τις Κελιοῦ ἀπὸ χωρίον Ρωμανὸν τοῦ Σουλίου
ἔχων θυγατέραν Αἰκατερίνην ὀνόματι, πάσχουσαν ἀπὸ σε-
ληνιασμὸν ἀκατάπαυστον χρόνους δώδεκα, ἦλθεν εἰς τὸν τάφον
τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐπῆρε χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου καὶ ὀλίγον
κηρί ἀπὸ τὰς λαμπάδας ὅπου ἔκαιον ἐπάνω εἰς τὸν τάφον, καὶ
ἀπελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, τὸ μὲν χῶμα ἔβαλεν εἰς τὸ νερὸν
καὶ τῆς ἔδωκε καὶ ἐπιεν, καὶ μὲ τὸ κηρί τὴν ἐκάπνισε· καὶ ὦ
τοῦ θαύματος! ἡλευθερώθη ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ. Ὁ
ἴδιος πατήρ της ἐλθὼν εἰς τὸν ρηθέντα πρῶν Ἰωαννίνων, ἐδιη-
γήθη ἰδίῳις χεῖλεσι τὸ θαῦμα.

13. Κόρη τις ὀκτὼ ἐτῶν εἰς τὸ ρηθὲν χωρίον Καστανιά πά-
σχουσα ἀπὸ πολυχρόνιον σεληνιασμὸν καὶ ἐπικαλεσθεῖσα τὸν
Ἁγίον ἐνῶ ἔμελλε νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ τὸ πάθος, ἐθεραπεύθη, καὶ
πλέον δὲν τὴν ἠκολούθησεν. Ἐντόπιοι ἀπ' ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς Ἰω-
άννινα διὰ νὰ προσκηνήσουν τὸν Ἁγίον τὸ ἐδιηγήθησαν φιλα-
λήθως.

14) Τοῦ Ζαβογιάννη Καλαρυτιώτου ἡ σύζυγος προσβλη-
θεῖσα ὑπὸ φρενοληψίαν κακὴν, καὶ καταναλώσασα ἀργύριον οὐκ
ὀλίγον εἰς τοὺς ἐν Κερκύρα ἰατροὺς καὶ μηδὲν ὠφελεθεῖσα, λα-
βούσα ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου καὶ πίνουσα ἐθερα-
πεύθη ἀμέσως, ὁ δὲ σύζυγός της Ζαβογιάννης, ἐξαπέστειλεν εἰς

τούς ἐνταῦθα ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου τάλληρα εἵκοσι καὶ πέντε καὶ γράμμα τοῦ ὁμοῦ εὐχαριστήριον πρὸς τὸν ἅγιον.

Τὰ ἄνωθεν θαύματα ἐτελέσθησαν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου. Σημειώνομεν δὲ ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, ὅσα εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ Ἀγίου ἐτελέσθησαν δι' ἐνεργείας τῆς εἰκόνος τοῦ τὰ ἐφεξῆς :

15) Γεωργίος τις, υἱὸς τοῦ Οἰκονόμου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον, περιπεσὼν ἐκ συνεργείας τοῦ Διάβολου εἰς τὸ τοῦ σεληνιασμοῦ πάθος καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἁγίου, ἐγκρατευόμενος καὶ νηστεύων τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐθεραπεύθη ὁ νέος καὶ πλέον δὲν τῷ συνέβη αὐτὸ τὸ πάθος μέχρι τῆς σήμερον.

16) Τῇ 18 Μαΐου 1853. Ἀγαμος χριστιανὴ, τοῦνομα Σούλτω ἀπὸ χωρίον Λάηστα τοῦ Ζαγορίου, ὑπέπεσεν εἰς δεινοτάτην ὀφθαλμιακὴν ἀσθένειαν, μὴ βλέπουσα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπελπισθεῖσα, μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νεομάρτυρος, ἐπικαλουμένη τὴν ἱασίν της, ἐν ὅλῃ ψυχῇ καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας τῆς μετακουίσεώς της ἀπηλλάχθη ἐντελῶς τῆς ἀσθενείας της ταύτης κατὰ τὴν πίστιν της καὶ δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἅγιον ἀνεχώρησε μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

17) Τῇ δεκάτῃ ἐννάτῃ Μαΐου 1853. Θυγάτηρ Γεωργίου Ἰωάννου Δερβένου καὶ Σωσάννης, τοῦνομα Εὐγενία, ἐτῶν δεκαεξὶ ὑπανδρευμένη ἐκ τῆς χώρας Μανοδένδρι τοῦ Ζαγορίου ὑπέπεσεν εἰς ἀσθένειαν βαρυτάτην, ὥστε τὰ ὑπὸ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ κάτω μέλη τοῦ σώματός της ἔμειναν πλέον ἀκίνητα καὶ εἰς παραλυσίαν· πάσχουσα ὅθεν πέντε μῆνας οὕτω πως καὶ μὴ δυνηθεῖσα ἐν τῷ χωρίῳ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν θεραπευθῆναι, διὰ προτροπῆς τῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων χριστιανῶν ἐτέθη ἐφ' ἵππου καὶ δεθείσα καὶ βασταζομένη μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ἐπι-

σκεφθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἱατρῶν· ἀλλὰ τὸσον αὕτη, καθὼς καὶ οἱ γονεῖς της προτιμήσαντες τὴν μετακόμισιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νεομάρτυρος, καὶ ἀλείφαντες τὰ παραλυτικὰ μέλη τοῦ σώματός της ἐκ τοῦ ἐλαίου τῆς κανδύλας τοῦ ἁγίου, ἐδύναντο μὲ πίστιν τὴν ἱασίν της· τὴν δὲ ἐπαύριον μόνῃ ἡ ἀσθενὴς Εὐγενία ἐν μεσημβρίᾳ ἡσθάνθη σεισμόν τινα, καὶ παρακρήμα αἰφνης ἐνόησεν ἐλεύθερα καὶ ἰσχυρὰ τὰ παραλυτικὰ μέλη τοῦ σώματός της καὶ ὑγιᾶ· καὶ ὡς ὠθουμένη ὑπὸ ξένης θείας δυνάμεως ἡγέρθη ἄκουσα, καὶ ἰσταμένη εἰς τοὺς πόδας ἐπεριπάτει ἐλευθέρως θαυμάζουσα καὶ ἡ ἰδία, θεωροῦσα ἀπηλλαγμένην ἐαυτὴν ἐκ τῆς ὀλιχῆς ἀσθενείας της διὰ μιᾶς, εὐχαριστοῦσα καὶ δοξολογοῦσα τὸν Σωτῆρα της. Οἱ δὲ γονεῖς της ἐναγκαλισθέντες ταύτην, χαίροντες καὶ δακρυρροοῦντες ἐκ τῆς χαρᾶς τῶν ἐδόξαζον τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον. Ὅθεν τοῦ θαύματος τούτου διαγγελθέντος ἐν τῇ πόλει Ἰωαννίνων, προσῆλθον πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ εἶδον ἰδίους ὄμμασι τὴν χριστιανὴν ταύτην ἐλευθερὰν πάσης ἀσθενείας, καὶ περιπατοῦσαν, ὡς νὰ μὴ ἦτον πρότερον ἀσθενής.

18) Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν Μεσολογγίῳ ἡ μακαρίτης σύζυγος τοῦ ἀποβιώσαντος Πέτρου Καψάλη, συνδιαλεγόμενη μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ χάριν παιδιᾶς κτυπήσασα φίλην της τινὰ ἡσθάνθη κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα πόνον, βαθμὴδὸν δριμύτερον καθιστάμενον, εἰς τρόπον ὥστε κατέπεσε κλινῆρης, μὴ δυναμένη οὔτε νὰ κοιμηθῇ, οὔτε νὰ ὑπνώσῃ. Ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρου χιτέκετο οὕτως, ἀνωφελῶν ἀποδειχθέντων πάντων τῶν πρὸς θεραπείαν αὐτῆς καταβληθέντων μέσων. Ἡμέραν τινὰ ὁ σύζυγος αὐτῆς ἰδὼν ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλουμένας ὑπὸ τινος ἀρτίως ἐξ Ἰωαννίνων ἐλθόντος εἰκόνας τοῦ ἁγίου ἐπὶ χάρτου ἐκτετυπωμένας, ἡγόρασεν μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ τοποθετήσας αὐτὴν ἐν τῷ εἰκονοστασίῳ τῆς οἰκίας του, ἐδεήθη τοῦ ἁγίου ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῆς συζύγου του, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὕτη ἡ ἰδία ἐπραξεν. Ἐνῶ δὲ μετὰ μεσημβρίαν ἡ πάσχουσα αἰσθανθεῖσα ἐλάττωσιν τῶν πόνων της ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κλίνης ἡσυχάζουσα βλέπει εἰς τὸ πρὸς ἄρκτο

παράθυρον τῆς οἰκίας αὐτῆς ἄνδρα φουστανελλοφόρον εἰπόντα πρὸς αὐτὴν ἵνα ἀλείψῃ τὴν πᾶσχουσαν χεῖρά της διὰ μέλιτος ἐπιπάσουσα αὐτὴν διὰ κοκκίνοπιπερίου, ὅπως ἰαθῇ· ἡ πᾶσχουσα ἐκπλαγείσα ἐκ τῆς παρουσίας καὶ τῆς φωνῆς τοῦ ὀφθέντος, διότι οὐδεὶς ποτε διῆλθε τοῦ μέρους, ἐνθα εὗρίσκετο τὸ παράθυρον, ἔκυψεν ἔξωθεν αὐτοῦ, ἵνα ἴδῃ, τίς ὁ ἄνθρωπος οὗτος· ἀλλὰ μηδὲνα ἰδοῦσα ὑπέλαβεν τὸ ρηθὲν ὡς φαντασίας ἀπάτην. Μετὰ δύο ὁμῶς ἡμέρας ἡ ὑπηρέτρια αὐτῆς ἐπανελθοῦσα ἐκ τῆς ἀμπέλου εἰς τὴν εἶχε μεταβῇ, ἔρωτᾷ τὴν πᾶσχουσαν περὶ τοῦ κυρίου αὐτῆς ὀνόματος, ὅπερ ἠγνόει, διότι πάντοτε ἤκουε νὰ προσφωνῶσιν αὐτὴν, «κυρὰ Πέτρυνα». Μαθοῦσα δὲ, ὅτι ὀνομάζεται Κυράνα, διηγεῖται πρὸς αὐτὴν ὅτι ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ὑπὸ τι δένδρον ἐν τῇ ἀμπέλῳ, εἶδε κατ' ὄναρ φουστανελλοφόρον τινὰ, ὅστις εἶπε πρὸς αὐτὴν. «Νὰ εἰπῇς τῆς κυρᾶς σου τῆς Κυράνας νὰ κάμῃ τὸ ἱατρικὸν ποῦ τῆς εἶπον προχθές, διότι ἄλλως θὰ τὸ χάσῃ τὸ χέρι της». Τότε ἡ πᾶσχουσα ἀνεμνήσθη τοῦ ὁράματος καὶ ἠνόνησεν, ὅτι ὁ ἐπιφανείς αὐτῇ ἦν ὁ ἅγιος· ἀμέσως ἤλειψε τὴν ἀλγοῦσαν χεῖρά της διὰ μέλιτος καὶ κοκκίνοπιπερίου, ὡς προσετάχθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! πάραυτα ἀποκτεστάθη αὕτη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ τεράστια τοῦ ἁγίου θαύματα, τὰ ὅποια χάριν συντομίας δὲν κατεχωρίσθησαν ἐνταῦθα.

ΤΗ' ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

— Ο — « Ο » — Ο —

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, συνελθόντες σήμερον ἐορτάζομεν, ἔτι ἐδείχθης στερρότατος, καὶ ἀνεπηρέαστος, τοῦ κρατοῦντος ἀναιδῶς, τῷ λυσσῶδει φρυάγματι, ὃν κατήλεγξας, λογισμοῖς εὐσεβέσι πεφραγμένος, δι' ὧν ἡγείρας τροπαίων, στίλβων τρισμάκαρ Γεώργιε.

Ωσπερ θῆρες ἀτίθασσοι, οἱ τῷ σκότει προσκαίμενοι, κατασχόντες εἰλκὸν σε πρὸς ἀσέβειαν, ὡς δὲ στερρῶς ἀπελάκτισας, ὡς ἄρκυν ψυχόλεθρον, θείᾳ αἴγλῃ λαμ-

πρυνθείς, τὴν ἀπόπτυστον ζήφωσιν, τὴν ἀμύθητον, τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ μερόπων, εὐφρυσύνην ἐμνηστεύσω, πανευκλεῶς ἀνδρικώτατε.

Απειλὰς οὐ κατέπτηξας, οὐδὲ πείραν κολάσεων, τῷ Χριστοῦ κρατούμενος θείῳ ἔρωτι, δι' οὗ ἐδείχθης συνόμιλος, ἀνδρείῳ τῷ λήμματι, τοῖς ἁγίοις ἀθληταῖς, τοῖς τὸ αἶμα ἐκχέασιν ὑπὲρ πίστεως, τῶν στεφάνων ἐκείνοις μετασχών τε τῶν ἀρρήτων ἐπαξίως, ἐν τοῖς ἁγίοις σκηνώμασι.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένος, Γεώργιε τρισμάκαρ, ὥφθης ἀδιάσειστος πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων καὶ τὴν ἀγχόνην ἀσμένως αἰρετισάμενος δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου Σου, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς τῶν ἀπείρων ἰάσεων, δι' ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς φυγέντας τὴν πίστιν διεθέρμανας, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ παρέχοντι αἰεὶ τῆς ἀνθρωπίνου σωτηρίας τὴν ἑλλαμψίν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Εἰσοδος τὸ, Ὡς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν

τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἐφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψωσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῳ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν καὶ ἔθνη κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν· παρὰ τῷ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφοντι τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ

χειρὲς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάζεται αὐτούς, καὶ τῷ βρα-
χίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ,
καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώ-
ρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.
Λήψεται ἄσπινδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄρ-
γην εἰς ρομφαίαν συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος εἰς τοὺς πα-
ράφρονας. Πορεύσονται εὐττοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ
εὐχύλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετρο-
βόλου θυμοῦ πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι Ἀγανακτήσει κατ' αὐ-
τῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀν-
τιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει
αὐτοὺς καὶ ἐρτμώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε·
μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσαθε οἱ κρατοῦντες πλή-
θους, καὶ γεγαυριωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυ-
ρίου ἡ κρίσις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ἰψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Χαρμονικῶς συνελθόντες, Γεώργιε, τὴν μνήμην σου
φαιδρῶς ἐορτάζομεν· θεῖω γὰρ ἔρωτι κατασχεθεῖς, τῶν
ἐπιγείων ἀπάντων καταπεφρόνηκας, καὶ τὸν Χριστὸν
Υἱὸν Θεοῦ ἀνομολογήσας, τὸν δι' ἀγχόνης ὑπεδέξω
θάνατον ὅθεν καὶ ὑπερπτάς τῶν ἐνθάδε, περιπολεῖς
ἐν οὐρανοῖς, συνόμιλος ἀγγέλων γενόμενος.

Ὁ αὐτός

Ως πολυτίμητον μῦρον τοῦ Γεωργίου ἡ ἐπέτειος τῶν
συνελθόντων πανήγυρις, κατακληεῖ τὰς αἰσθήσεις,
ἀπάντων ἐκκενούμενον τῷ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔρωτι
κάτοχος γενόμενος, καὶ ἀλγεινῶν ἀπάντων ὑπεριδὼν
χαρίτων μυρίων ἀναπέπλησται καὶ πρεσβεύει διηνεκῶς
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Ο τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Γεώργιος, τὰς νοητὰς
φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ διαρρήξας, λαμπρὸν ἀνῆρατο
τρόπαιον, δι' οὗ καταισχύνας τοὺς παλαμναίους, τὸ
Χριστεπώνυμον πλήρωμα εὐφροσύνης ἐνέπλησε, δό-
ξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ'

Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον
ὑμνήσωμεν ἅπαντες συνελθόντες, Γεώργιον τὸν πανεύ-
φημον, Ἰωαννίνων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ πολιούχον
καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῖς ποικίλως πάσχουσιν ἁ-
μάτων, τῆς εὐφροσύνης τῶν πιστῶν προμνηστέα, καὶ
τοῦ ἐχθροῦ τὴν πολύκροτον καταισχύνην καὶ διαπρύ-
σιον πρέσβυν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καὶ νῦν. Θεοτόκισιν. Ἀσπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμειν.
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἑφραθά

Δεῦτε τῶν ἀθλητῶν τὰ στίφη συνελθόντα ἐν ὕμνοις
ἐγκωμίων, τὸν μάρτυρα Κυρίου, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν

Στιχ. Δίκαιος ὡς φωνὴ ἀνθήσει

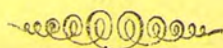
Σκευὸς μαρτυρικὸν, Πνεύματος χρηματίσας, Γεώρ-
γιε τρισμακάρ, μετέστης κατ' ἀξίαν, ἐκ γῆς πρὸς τὰ
οὐράνια.

Στιχ. τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ

Κηρυξ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς πίστεως Κυρίου, γενόμενος
ἐστέφθης μαρτυρικῶ στεφάνῳ, ἐν οὐρανοῖς πανόλβιε.

Δόξα ἦχος πλ. β'

Πανδαισίαν κοινὴν, συγκροτήσας ὁ ἀθλοφόρος τοῦ
Χριστοῦ νεομάρτυς Γεώργιος, συγκαλεῖται πάντας
τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐστίαν. Δεῦτε οὖν πάντες πνευ-
ματικῶς εὐφρανθῶμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ἐπέτειον
μετ' ἐγκωμίων γεγαίροντες, λαμπρῶς γὰρ ἐναθλήσας
ὕπὲρ Χριστοῦ, αἵσχει ἀπλέτῳ τὸν ἐχθρὸν περιέβαλε,
καὶ τῆς νίκης κομισάμενος, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκτὸν νῦν. Θεοδοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἀμπαλος
Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Ἀδύον

Τὸν πανεύφημον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Γεώργιον,
Ἰωαννίνων τὸ κλέος, καὶ πολιοῦχον σιερρόν, ἅσμα-
σιν ἐγκωμίων ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνήθλησε λαμπρῶς
καὶ κατήνεγκεν ἐχθρὸν τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει,
καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοδοκίον. Καὶρε πόλη κυρίου ἡ ἀδιό-
θευτος. Ἐκτὸν Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν α'. Στιχηλογίαν. Ἐκθροισμα
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τυθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ δι' ἀγχόνης τρισμακάρ, ἀμά-
θητον χαρὰν τοῖς πιστοῖς ἐμνηστεύσω, στεφθεὶς διαδή-
ματι βασλείῳ Γεώργιε, σὲ γεραίρουσιν αἱ τῶν ἀγγέ-
λων χορεῖαι καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν εὐφημεῖ σε
ὡς θεῖον κειμήλιον.

Δόξα, ὁμοιον

Αστέρες φαεινοὶ ἀνεδείχθητε ὄντως, ἐκλάμψαντες
φαιδρῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, Γεώργιε τρισόλβιε, καὶ

τρισυγῇ Ἰωάννῃ, μέγα καύχημα τῶν εὐσεβῶν τῇ χο-
ρεία καὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πρέσβεις
πρὸς Κύριον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἑκάθεσμα
ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ιωαννίνων ὁ λαὸς ὁ χριστεπώνυμος ἐν ὑμνωδαίαις
καὶ φαίδραϊς παννυχίοις στάσει, σοῦ τὴν ἐπέτειον μνή-
μην ἐορτάζει· τῶν ἀσωμάτων δὲ πᾶσαι καὶ ἀθλητῶν
χορεῖαι συγχαίρουσιν ἐν Χριστῷ, δαιμόνων τὸν τά-
φον σου, καθαρῶντων προχέοντα, μετὰ φρίκης ἰάματα
τοῖς πιστῶς αὐτῷ προσπελάζουσιν.

Δόξα, ἦχος δ'. Τυχὸν προκατάλαβε

Ος τεῖχος ἀκράδαντον ἀπεριτρέπτω νοῖ, ἀντέστης
μακαρίαις ταῖς ἰοδόλοις βουλαῖς, τῆς δεινῆς ἐξομώσεως
ὅθεν τὴν φωτοφόρον καὶ ἀγίαν σου μνήμην πίστει ἐπι-
τελοῦμεν, ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ
σοῦ λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Επάκουσον Δέσποινα ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶν-
τος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παρά-
σχου τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡ-
μέρα, ῥῦσαί με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ

στήσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον

ἑκάθεσμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απέστης πονηρὰς τοῦ Βελίαρ ἐνέδρας, ἐδέξω δ' ἐκ Θεοῦ τὰ τῆς
νίκης βραβεῖα ἐπαζίως· τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀθλῶν ἡγήτη.
ὅθεν χαίροντες ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις τοὺς ἀγῶνάς σου, καὶ ἀν-
δρικός ἀριστείας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν. Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀν-
τίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Τὸ, πᾶσα Ἠνοή.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα... Τέλος Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
σῶσθαι. Ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν ταῖς
τῆς Θεοτόκου. Εἶτα Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ἑκαὶ τὸ ἱδιώμελον. ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἐνδοξος πανήγυρις τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου, εἰς
εὐφροσύνην συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς, ἀκτίσι καταυγά-
ζοντος τοῦδε τοῦ πατρὶον ἑδαφος, ἐν ᾧ τοὺς λαμπροὺς αὐτοῦ ἀ-
θλοῦς ἐνεδείξατο. Μεγαλαυχέτω οὖν ἡ πόλις Ἰωαννίνων, ὡς ἐν
πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα φέρουσα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀθλήτῃ
μαρτύρων εὐκλεῶν κοσμουμένη, ᾧ ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς δωρή-
σαιτο ἰλασμὸν παντὶ τῷ χριστιανῶν πληρώματι.

Εἶτα, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ, Κύριε ἐλέησον
ιβ'. καὶ Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶς.

Εἶτα ὁ Κανὼν. ἦχος α'. ἦχος δ'. Ὁ αὐτὸς τὸ ἐρυθραῖον
Νομίμως τὸν ἱερὸν δρόμον τελέσας μακάριε, λαμπρυσμένος
τῷ Θεῷ θρόνῳ παρίστασαι, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος.
Ἐνδόξως διαδραμὼν τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον· καὶ αἰκισμοῖς ποι-
κίλοις προσομιλήσας, τὴν μακαρίαν κληρουχίαν ἀπέληφας μακάριε.
Ὡς ἄλλη ἀνεδείχθη Σιλβάμ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου ἁγίε, πρὸς τὴν
οἱ πιστοὶ καταφεύγοντες, τῶν νοσημάτων τὴν ἰακὴν λαμβάνουσι.

Θεοτοκίον

Ο ἄχρονος λόγος ἐκ σοῦ, σαρκωθείς ἐν χρόνῳ, τὰ τῶν βροτῶν
διέλυσε πλημμελήματα, ὁ δὲ ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Αγάπης τῆς εἰς Χριστὸν, πεπληρωμένος, τῶν ἐναντίων ἀπάντων

τὰς προσβολὰς ἀπελάχτισας, καὶ τοὺς ἄθλοις στερρῶς ἐνεκαρτέρησας
Πονηρίαν ἀπερράπισας ψυχοφθόρον τῶν νοητῶν θεόφρον Γεώργιε,
τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν ἐνστερνισάμενος.

Κηρύττουσιν εὐσεβεῖς, τὴν ἀένναον πηγὴν τῶν ἰάσεων, οἱ
δυσάλθεσι πάθεσι κεκρατημένοι, καὶ θεῖα δυνάμει ἀπαλλαττόμενοι.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτὸν σκήνωμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ἡ βασιλῆϊος πορφυ-
ρις, ἦν φορέσας ὁ κτίστης, τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν ἐξεργάσατο.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν πορρησίαν σου, καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν
καρτερίαν σου, Γεώργιε, μακάριε, χριστιανῶν εὖχος μέγα. Σὺ γὰρ
παραδέδωκας, ταῖς βασιάνοις τὸ σῶμά σου, θάνατον δεξάμενος, τὴν δι'
ἀγχόνης γενναίως· διὸ στεφάνων κατηξίωσαι ἐπουρανίων τρισόλβιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθένα σὲ ἰδοῦσα

Ωs γῆ ἀγαθὴ καρπὸν, μελισταγῆ ἀναδεδωκας, τὴν μαρτυρικὴν σου
ἀθλήσιν Γεώργιε· διὸ κατὰ χρέος τιμῶμεν τὴν ἐνδοξον πανηγυρίν.

Καταφρονήσας τὰ τοῦ βίου, ἡδέα καὶ ἔλκοντα, ὥς τῷ Χρι-
στοῦ στοιχοῦμενος ἔρωτι, μετ' εὐφροσύνης ἀφράστου προκεχώρη-
κας εἰς τὸ τοῦ μαρτυρίου στάδιον μακάριε.

Ἐνέπλησας εὐφροσύνης τοὺς πιστοὺς, τὴν ἀπαράτρεπτον ἰδόν-
τας καρτερίαν σου, ἦν ἐπεδείξω γενναιοφρόνως τῇ χάριτι τεθωρα-
κισμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν, ἦν
προετύπου τῷ θεόπτη Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως πάναγνε, βάτος
τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ ἑώραξέ μου φῶς

Αθλητικὸν δρόμον διαδραμὼν, ὥς λίαν συντετμημένον καὶ ὤχι-
στον, τὴν ἐνδοξον ἀνάρρησιν ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ τοῦ βραβευ-
τοῦ σου Γεώργιε.

Ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ, διάνοιαν γενναίαν ὑπέδειξας μακάριε
κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐμμούσου γενναίως ἀνδρισάμενος.

Ἀπολακτίσας τῶν ἐναντίων τὰς δωρεὰς, δόξαν οὐράνιον ἐσχες παρὰ
Χριστοῦ διηνεκῶς συνεῖναι παρ' αὐτῷ τῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγὲς κατ' ἐχθρῶν παραβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ
ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς

Θράσος δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, πρὸς τοὺς ἄθλους μετ' ἀπλέτου
ἐχώρητας γενναιότητος, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἀγχόνης ἀ-
σμένως ἀναδεξάμενος.

Δυνάστας μαινομένους κατήλεγξας, θεῖα δυνάμει ἀηττήτῳ
στοιχειούμενος, καὶ τροπαιοῦχος ἀνεδείχθης, ἐννομώτατα.

Τὸ αὐτεξούσιον τῆς ψυχῆς, λαμπρῶς ἀναδείξας, τὸν πολυ-
μηχανὸν κατηκόντισας δράκοντα, εὐθαρσῶς χωρήτας πρὸς τὴν
ἀθλήσιν τριτόλβιε.

Θεοτοκίον

Θαῦμα! τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι παρθένος ἐν
μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα
οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται, μεγαλαυχούσα, τῇ σεπτῇ ἀθλήτῃ σου, δι'
ἧς ἐκτήτω θηταῦρον, Ἰωαννίνων πόλις ἐρίτιμον, τῶν ἱερῶν σου
λειψάνων Γεώργιε.

Ὁ οἶκος

Ἰονέων εὐτεβῶν ἐκφῶς μακάριε, ἀγωγῆς μὲν εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέ-
του τετύχηκας, δι' ἐνδειαν δὲ, γραμμάτων πείρας ἡμοίρητας. Ὄθεν
καὶ αὐτουργὸν μὲν βίον μετελθὼν, ἀρεταῖς δὲ διαπρέποντα, νο-
μίμῳ γυναικὶ συνήρῃς, ὅτε υἱοῦ πατὴρ ἐξ αὐτῆς γενόμενος,
τότε πρὸς ἐξόμοσιν ἐκβιασθεῖς, γενναίως ἐνήθλησας, Χριστὸν εὐ-
θαρσῶς ἀνεκήρυξας Θεὸν τε καὶ Κύριον· διὸ καὶ τὴν σορὸν τιμῶ-
μεν τῶν ἱερῶν σου λειψάνων Γεώργιε.

Τῇ ιζ' τοῦ Ἰανουαρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἀθλήσεως
τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

«Γεώργιος γῆν ἀροτριάσας ξένως,

«Θῖνον στάχυν ἤμησεν ἀφθιτον κλέους.

Ἐν δεκάθ' ἐξδομάτῃ τε Γεώργιος ἔλλιπε γαῖαν.

Ο υτός ο αείμνηστος νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος υἱὸς ὑπὴρ-
ξε γονέων εὐτεβῶν καὶ ἐναρτέων, Κωνσταντίνου καὶ Βασίλειος,
ἐκ τινος χωρίου τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν ὀρυζομένων, ὀνομαζομέ-
νου Τσοῦρχλι, ἀνθρώπων ἐνδεῶν, καὶ ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ
ζῆν διὰ τῆς γεωργίας, οἵτινες γεννήσαντες τὸν Γεώργιον, καὶ
εὐσεβῶς ἀνατρέψαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν δι' ἀπορίαν ἐκπαιδεῦσαι
αὐτόν. Ἀπειρος δὲ γραμμάτων ὡς ἐκ τούτου διαμείνας, καὶ ἀπορ-
φανισθεὶς τῶν γονέων του ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, διέμεινε μέχρι τινὲς
ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του μετὰ ταῦτα δὲ μεταβάς εἰς Ἰωάννινα,
ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπομίσθιος, ἀπλοῦς ὑπάρχων τὸν
τρόπον καὶ πρῶτος καὶ μὴ ἀπολειπόμενος τοῦ θαμίζειν εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ἐν ταῖς εὐκαιρίαις του. Κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου τοῦ
ἔτους 1836 διατέλειώ; ἱπποκόμος παρὰ τινι ὀθωμανῷ ἐν διαπρέ-
ποντι ἀξιώματι ὄντι παρὰ τῷ τότε διοικητῇ τῶν Ἰωαννίνων ὀ-
θωμανοὶ δὲ τινες ἐκ τῆς αὐτελεττίας μαίρας, ἐμπαθῶς πρὸς αὐ-
τὸν διακείμενοι, συκοφαντίαν αὐτῷ προσήσαν, ὡς ὄθθεν ἐξομώ-
σας πρὸ τινος καιροῦ, πάλιν ὡς Χριστιανὸς διάγει, καὶ ἀπαχθεὶς
ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Μεχκεμὲν, κατερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κριτοῦ αὐ-
τῷ εὐτως ἔχει τὰ κατ' αὐτόν, εὐθαρῶς ἀνωμολόγησεν, ὅτι οὐδέ-
ποτε ἀρνησάμενος ἐγένετο, καὶ ἀδίκως συκοφαντεῖται παρ' αὐ-
τῶν. ὁ δὲ κριτής, συνέσει διαπρέπων, ἐγνώρισεν ὅτι ἐμπαθῶς κα-
τηγορεῖται παρ' αὐτῶν διὸ καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπερίεμ-
τον εὐρών, ἀπέλυσεν.

Παρὰ τῷ εἰρημένῳ αὐθέντῃ διατελῶν ἐν Ἰωαννίνοις συνεζεύ-
χθη νομίμως γυναικὶ Ἑλένῃ τοῦνομα, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἔτους
1837. Ἐλθόντος δὲ εἰς Ἰωάννινα ἡγεμόνος τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ
ἐμιοθῶθη παρὰ τῷ διορισθέντι νέῳ Μουσελίμῃ τῶν Φιλιάτων, καὶ
ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖτε καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπανακάμψαντος εἰς
Ἰωάννινα τοῦ Μουσελίμῃ ἔνεκεν ἰδίων ὑποθέσεων, ἤλθε μετ' αὐ-
τοῦ καὶ ὁ Γεώργιος ὡς ἱπποκόμος. Τῇ 10ῇ Ἰανουαρίου 1838 ὁ
Μουσελίμης, διαπεράνας τὰς ὑποθέσεις του ἐξεκίνησεν εἰς Φι-
λιάτας, ὁ δὲ Γεώργιος ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του ἔτεκεν υἱόν, ἐξη-
τήσατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν, ἵνα διαμείνῃ τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ
οἰκίᾳ του, καὶ ἔπειτα νὰ ὑπάγῃ, ὁ δὲ σκοπὸς αὐτοῦ ἦν νὰ πα-
ρευρεθῇ εἰς τὸν βαπτισμὸν τοῦ νεοτεχθέντος υἱοῦ του. τῇ 12ῃ

Ἰανουαρίου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ πρωί, ὀθωμανὸς τις τῶν ἐκδεδη-
τημένων, ἀπαντήσας αὐτόν εἰς τινα ὁδόν, ἐδράξατο αὐτοῦ λέγων·
Σὺ ἔγεινες Τοῦρκος, καὶ πῶς ἤδη Χριστιανὸς διάγεις; ὁ δὲ ἀπα-
κρίνατο· Μῆτε Τοῦρκος ἐγεγόνῃ ποτὲ, μῆτε τὸν Χριστὸν μοι
ποτὲ ἤρνηθην, Χριστιανὸς καὶ ἤμην αἰεὶ καὶ εἰμὶ. Ἐν δὲ τῷ με-
ταξὺ ἀθροισθέντων καὶ ἄλλων ὀθωμανῶν ἐκ τῶν παραπορευομέ-
νων, καὶ συμμαρτυρούντων τῷ ἀπ' ἀρχῆς δραζομένῳ τοῦ Γεωρ-
γίου θορύβου γενομένου ὑπὸ τῆς ἀθροίστως συμμιγῶν ἀνθρώπων
ἐπέστη ἐν τούτῳ καὶ ὁ Διοικητῇ Καβάζπασης ὅστις ἀνερευνή-
σας τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου, ἤκουσε παρὰ τῶν ἐκεῖτε ὀθωμανῶν
ὅτι οὗτος, δεικνυόντων τὸν Γεώργιον, Τοῦρκος γενόμενος πρὸ
τινος καιροῦ, ἤδη Χριστιανὸς διάγει· ὁ δὲ συνεχῶς ἀνακράζων
Χριστιανὸς καὶ ἤμην πάντοτε καὶ εἰμὶ, καὶ οὐδέποτε Τοῦρκο
ἐγενόμην, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Καβάζπασῃ ἐφυλακίσθη καὶ περ-
τὸ δειλινὸν ἀπῆλθε εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου ἐξετασθεὶς καὶ ποι-
κιλοτρόπως βιασθεὶς εἰς τὴν ἐξομωτιν, διέμεινε ἀκράδαντος εἰ-
σὴν ὁμολογίαν τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως, καὶ ἀπαχθεὶς αὐ-
θις ἐφυλακίσθη. Ὁ Ἀχιερατεῦων τότε ἐν Ἰωαννίνοις κύριος Ἰω-
αχάιμ ὁ ἀπὸ Δρυϊνουπόλεως (ὁ ἐν ὑπέρτοις ὑπὸ Κυζίκου εὐκλειῶ
Πατριαρχεύσας) ἀπῆλθεν εἰς τὸν Μεχκεμὲν κατ' ἐκείνην τὴν ἐ-
σπέραν, καὶ ὠμίλησε τὰ δέοντα, ἀποδείξας διὰ λόγων ἱχυρῶ
καὶ ἀναντιρρήτων τὴν ἀθωότητά τοῦ Γεωργίου ἐκεῖθεν δὲ ἀπῆλ-
θε καὶ εἰς τὴν διοίκητιν, καὶ εἶπεν ὅσα εἶδε, ἀλλ' οἱ λόγοι τοῦ
οὐδὲν ἱχυρῶν, καίτοι βάσιμοι ὄντες καὶ ἀληθεῖς.

Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πολυειδῶς βατανιθεὶς ὁ Γεώργιος ἐν τῇ
εἰρήτῃ ἵνα ἐξομώτῃ, διέμεινε στερεὸς καὶ ἀμετάστρεπτος, καὶ τῇ
Πέμπτῃ πρωί ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου ποικιλοτρό-
πως ἐν πρώτοις κολακευθεὶς καὶ ἐν ὑπέρτοις ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέ-
δωκε, καὶ ἐμπυόμενος καὶ μαστιγούμενος ὑπὸ τῶν περιστάσιν
δωκε, καὶ ἐμπαθόμενος ὁ λόγον Χριστιανὸς εἰμὶ, καὶ
ὀθωμανῶν, ἔλεγε τοῦτον μόνον τὸν λόγον Χριστιανὸς εἰμὶ, καὶ
πάλιν ἀπαχθεὶς ἐν τῇ εἰρήτῃ, δεινῶς ἐδασσανίσθη δι' ὅλης τῆς νυ-
κτὸς, ἐπιφωσκούσης Παρασκευῆς, ἀκίδων ἐμπαγισμῶν ὑπὸ τοῦς ὀ-
νυχὰς του, καὶ πετρῶν μεγάλων ἐπιτεθεισῶν ἐπὶ τὰ στήθη αὐτοῦ
ἅτινα γενναίως ὑπέφερε συνεχῶς λέγων Χριστιανὸς εἰμὶ· τὸ δὲ Σάβ-
βατον πρωί ἀπῆλθε εἰς τὸν Μεχκεμὲν, ὅπου σύλλογος ἐγένετο πολ-
λῶν ὀθωμανῶν· τότε προσβλήθη αὐτῷ, ἵνα ἐκλίσῃ ἐν τῶν δύο,

νὰ λάβῃ κολλῆς καὶ μεγάλας ἀντιθραβεύσεις ἀν' ἐξομότην ἢ νὰ λάβῃ θάνατον σκληρὸν ἀν' ἐπιμείνῃ εἰς τὸ πρότερον φρονημά του. Ὁ δὲ γενναίως ἀνωμολόγησεν ἐνώπιον πάντων. Χριστιανὸς καὶ ἡμῖν ἀπ' ἀρχῆς, Χριστιανὸς εἰμὶ καὶ ἔσομαι μέχρι τελευταίας μου πνοῆς. Τρεῖς εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ τρεῖς ἐξήχθη, καὶ ἐπειδὴ ἔμειναν ἀμετάτρεπτος, ἐξεδόθη ἐγγράφως ἡ ἀπόφασις νὰ φονευθῇ. Ἐκείθεν ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν ἀνθύπατον (Κεχαγιάμπην) ὁποῦ πολυειδῶς ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν. ἐκεῖθεν δὲ ἀπήχθη καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Μουσταφᾶ πατᾶν. ὁμολογήσας δὲ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀδεῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀπαχθεὶς ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ, καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἐβδόμης Ἰαννουαρίου 17, περὶ ἑκτὴν ὥραν ἀπηγγονίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, πλησίον τοῦ γάνδακος τοῦ μεγάλου φρουρίου, συνεχθῶς ἀνακράζων Χριστιανὸς εἰμὶ, ποιήσατέ μοι εἰ τι δεινὸν οἴδατε. Ἐμείνε τὸ σῶμα αὐτοῦ κρεμάμενον μέχρι τῆς Τετάρτης, Ἰαννουαρίου 19· καὶ κατ' αὐτὴν ἐδωρήθη τὸ νεκρὸν αὐτοῦ σῶμα παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Μουσταφᾶ. Πασᾶ-Βεζύρη εἰς τὸν ρηθέντα Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων κύριον Ἰωακείμ, ὁπερ μετακομισθὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, ἐτάφη ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ μεγάλης συνδρομῆς τῶν χριστιανῶν καὶ μετὰ τῆς ἀνηκούστης παρατάξεως παντὸς τοῦ ἱερατικοῦ κλήρου. Τελετὴ δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ ἀπειροπληθεῖς ἱάσεις τοῖς μετὰ πίστει προσερχομένοις, καὶ χυὸς καὶ ἔλαιον ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τῆς κανδύλας του, κομισθέντα καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸ ἀνθρώπων εὐλαβῶν καὶ φιλοχρίστων συνετέλεσαν εἰς θεραπείαν δεινῶν παθῶν καὶ ἀνιάτων.

Ἐπιτύμβιον ἱαμβικόν

« Σεπτὸν δέμας μάρτυρος καὶ κεῖθις τάφε !
 » Ἀλλ' οὐ χάριν κρύψεις, ἦν θεῖαν λάχε.
 » Ἰαμάτων γὰρ ἄφθόνους βρύει ρύσεις
 » Τοῖς ποικίλων πάσχουσιν ἐκ νοσημάτων,
 » Παθῶν δυσάλθων κεκρατημένοι ὑπο,
 » Ξένον δὲ οὐδὲν εἰς τελετὴν τεραστίους
 » Ἠράξεις ὁ Χριστοῦ παθὼν πίστει ὑπερ.

Ἐδὼς ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀδραμιαῶν
 Ἰων ἱαμάτων τὴν θεῖαν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομιτάμενος, Θε-

ραπείας τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ ἀπελάυνει πνεύματα τῶν προστρέχοντων μετὰ πίστεως.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐναθλήτας, ἐν οὐρανοῖς ὑπεδέξω τὸν στέφανον καὶ σὺν ἀγγέλοις καὶ ἁθλητοῖς συγχορεύεις, λαμπρῶς ἀγαλλόμενος.

Βασιάνοις τοῖς ἀνυποῖστοις, τὸ τῷμά σου παραδεδωκας, τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογιτάμενος διὸ καὶ τῆς οὐρανοῦ κληρονομίας κατηξίωσας.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δεσποῖνα.

Ἐδὼς η'. Χείρας ἐκπετάσας

Τὴν δι' ἀγχόνος τελείωσιν αἰρετιστάμενος, εἰς χείρας τοῦ Δεσπότη τοῦ πνευμά σου παραδέδωκας μακάριε, τοὺς ὑπεναντίους ὡς μὴ ὄντα λογιτάμενος.

Ἐννόμως τὸν δρόμον ἀνύσας ἐνδοξε κατὰ τὴν Παύλου φωνὴν τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον ἐπειληφώς, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμῶντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπεσχίασεν ἐπὶ σέ, ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων, καὶ τοὺς ποικίλως πάσχοντας θεραπείας, τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου προστρέχοντας.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνῃ ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἀχραντε Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ σὺ τῆς θεότητος γεγονός· ἐνδιαίτημα πανάμωμε μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ἐδὼς θ'. Αἰθεὶς ὁ χειρὸς ὑμῶν

Φωστὴρ ἀναδειχθεὶς ἡμῖν καὶ καλλίνικος, καταυγάζεις πάντας τοὺς πιστοὺς ταῖς μαρτυρικαῖς σου αὐγαῖς, τοὺς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντας μετὰ πόθου καὶ πίστεως.

Τῆς πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα, τοὺς πιστοὺς εὐφροσύνης ἐνέπλησας καὶ ἐν οὐρανῷ ἤδη ἀγαλλόμενος πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τρισμάκαρ Γεώργιε.

Εὐώδει μύρω τὰς ψυχὰς, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου μακάριε μυρίζεις ξеноπρεπῶς, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, παννυχίως ἱσταμένων σοι.

Θεοτοκίον

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων τῷ λαῷ σου δώρηται τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ θεῖτα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ὁ εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξέου του Πιρθίνε, ἀκρογωνιαίος ἐτημέθῃ Χριστὸς συνάψας τὰς διεισώττας φύσεις διὸ ἐπαγγελλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.

Ἦχος ἀποστείλαριον. Τοῦ μαθηταῖς συνέλωμεν

Μετὰ σπουδῆς συνέλωμεν ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει τοῦ ἀλοφόρου μάρτυρος καὶ κλεινοῦ Γεωργίου καὶ τὴν ἐπίτειον μνήμην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν, ὅστις παθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ δόξαν ἀκήρατον ἔσχε, τοῦ ἐκτελεῖν διηνεχῶς χάριτας ἱαμάτων.

Εἰς τοὺς Αἰνους στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τὸ α,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἰωαννίνων ἡ πόλις πανηγυρίζει φαιδρῶς τὴν μνήμην σου τιμῶσα τὴν ἐπίτειον πόθω· κειμήλιον γὰρ ἔσχε καὶ θησαυρόν τὴν πανέντιμον θήκην σου ἐξ ἧς ἀένταος χάρις καὶ θαψιλῆς, ἱαμάτων ἀναβλύζεται

Ὁμοιον

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις μακάρι Γεώργιε, ἀλλήτας ἐπαξίων στεφάνων ἡξιώθης διὸ καὶ συγχωρεῖς ἐν οὐρανοῖς ταῖς αὐτοῖς δυνάμεσιν, οὐ διαλείψεις πρεσβεῦων ὑπὲρ ψυχῶν πῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου

Ὁμοιον

Ὡς ἐνστασιν τὴν ὑστάτην ἐξαγοῇ ἐκράτυνας, ἐστὼς πρὸ τῶν τυράννων ἡλάλαξαν ἐν θείῳ, σφράνισαι χορεῖται τῆς σῆς ψυχῆς, τὸ στερρόν εὐφημήσασαι, ὡς ἡττηθεὶς δὲ ὁ δράκων ὁ σκολιός, ἐκαθλίως ἐξολώλυξεν

Δόξα ἡχος πλ. β.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον θεκτὴν, εὐφημιῶν σέμμασιν ἀναδήσωμεν Γεώργιον, ὃς ἀνατέταλκεν ἡμῖν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὡς Ἰωάννης ὁ κλεινὸς τῆς πατρίδος τὸ εὖχος. Χαίρετε οὖν δυὰς μακαρία, ἀστέρες παμφαεῖς ἀποστίλθοντες ἐν τῷ ἑσμῷ τῶν μαρτύρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος οἱ κλέει ἀπλέτῳ περιβαλόντες τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ τὸν δύσωδὴν λάρυγγα τῆς κατωφρυομένης ψευδοσοφίας ἀποφράξαντες ὡς ἔχοντες οὖν παρρησίαν πρὸς Θεὸν μὴ διαλίπητε δεόμεθα ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡδὴ γ'. καὶ ε'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆται τῇ κγ'. Ἀπριλίου.